

τανοήσωμεν ὅποιαν δύσκολον ἐργασίαν καὶ λεπτήν ἀναλαμβάνουσιν οἱ ἀσχολούμενοι περὶ τὴν ἔκδοσιν ἀρχαίου συγγραφῆος· διότι πρέπει πρὸς τοῦτο ν' ἀνατρέξωσιν εἰς ὅλας τὰς βιβλιοθηκᾶς ὅπου ὑπάρχουσι χειρόγραφα τοῦ συγγραφῆος τούτου, ν' ἀναγνώσωσι ταῦτα, νὰ διακρίνωσι τὸν χρόνον τῆς γραφῆς, νὰ καταγράψωσιν ὅλα τὰ χωρία ἐφ' ὧν τὰ χειρόγραφα διαφέρουσιν, εἶτα δὲ ν' ἀναζητήσωσι ποῖον τούτων περιέχει κάλλιον τὴν ἔννοιαν τοῦ πρωτοτύπου. Καὶ τούτου δὲ πολλάκις γενομένου ὑπολείπονται πολλὰ χωρία, ἅτινα ἐν ὅλοις τοῖς χειρογράφοις φέρονται ἔσφαλμένα, καὶ ὅπου ἀνάγκη νὰ μαντεύσωσι καὶ ν' ἀνεύρωσι τί ὁ συγγραφεὺς εἶχε γράψει. Πολλαχοῦ ὄντως κατορθοῦσι διὰ συλλογισμῶν ἐπιτυχῶν ν' ἀνεύρωσιν ἀσφαλῶς τὸ ἀρχαῖον κείμενον, ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ χωρία ἠλλοιωμένα τοσοῦτον, ὥστε οἱ ἐκδότες καὶ σχολιασταὶ μόνον εἰκοτολογίας ἐπιφέρουσιν, οὐδέποτε ὅμως δύνανται ἀσφαλῶς νὰ εἰπῶσιν ὅτι ἡ γενομένη διόρθωσις ἐπανήγαγεν εἰς φῶς τὸ ἀρχαῖον κείμενον.

ΘΩΝ ΡΗΜΑΝ

Μέλος τῆς ἐν Ἀθήναις γαλλικῆς Σχολῆς.

Τὴν ἐπομένην φαιδρὰν περιγραφὴν τῆς ἐν Προνοίᾳ Συνελεύσεως ἀποσπῶμεν ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Α. Βλάχου μεταφρασθείσης ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος τοῦ κ. Κ. Μ. Βαρλόβη. Τὴν Συνέλευσιν ταύτην συνεκρότησαν, κατὰ ἰούλιον τοῦ 1832, οἱ πληρεξούσιοι τῆς ἐν Ἀργεῖ Συνελεύσεως, οἵτινες δι' ἑλλησπιν ἀσφαλείας μετέβησαν εἰς Ναύπλιον τὸ πρῶτον, ἐκεῖθεν δὲ ἠναγκάστησαν ν' ἀποχωρήσωσιν εἰς Πρόνοιαν, λεπτὰ τινα ἀπέχουσαν τοῦ Ναυπλίου, ἕνεκα τῶν παραστάσεων τῶν ξένων πρέσβειων, ἀπαιτησάντων νὰ μὴ συγκροτηθῇ Συνέλευσις πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ ἡγεμόνος.

Σ. τ. Δ.

Ἡ ΕΝ ΠΡΟΝΟΙΑ, ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

Ἐνώπιον τῆς κυρίας πύλης τοῦ Ναυπλίου, διηγείται ὁ ῥὸς ἐν ταῖς Ἀναμνήσεσιν αὐτοῦ, μεταξὺ τῶν βάσεων τοῦ ἀποτόμου Παλαμηδίου, ἐπιστεφομένου ὑπὸ τοῦ ἐνετικῆς φρουρίου, καὶ τοῦ ἐνδοτέρου κόλπου, ἐκτείνεται μικρὸς τις ὀμαλὸς αἰγιαλὸς, ἑκατὸν περίπου βημάτων ἔχων πλάτος καὶ διπλάσιον μῆκος· ἐκεῖθεν αὐτοῦ ὑψοῦται τὸ μικρὸν τῆς Προνοίας προάστειον, κατοικηθὲν ἐπὶ Καποδιστρίου. Αὐτόθι συνεδρίαζεν ἡ συνέλευσις· ὁμᾶς δὲ τις ῥυπαρῶν ῥουμελιωτικῶν παλληκαρίων ἀπετέλει τὴν τιμητικὴν αὐτῆς φρουράν. Ἐπί τινος πλατείας εἶχε στηθῆ ἐξ ἀρβυκανήτων πευκίνων σανίδων παράπηγμα ὀξεῖαν ἔχον τὴν στέγην, ὅμοιον ἐντελῶς πρὸς τὰ κατὰ τὰς ἡμετέρας δημοτικὰς πανηγύρεις πηγνόμενα, ἐν οἷς ἐπιδείκνυνται ἀντὶ χρημάτων εἰς τὸ πλῆθος σχινοβάται, ἵπποδαμασταὶ, γίγαντες ἢ καὶ ἄγρια θηρία. Τὸ παράπηγμα ἐκεῖνο ἦν τὸ βουλευτήριον τῆς Ἑλλάδος. Τὸ ἔδαφος αὐτοῦ ἦν ἐκ χώματος, κύκλῳ δὲ ἦσαν τεταγμέναι τρεῖς ἐπάλληλοι σειραὶ σκαμνίων· ἀπέναντι τῆς εἰσόδου ἦν ἡ ἔδρα τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων· ἐκατέρωθεν δὲ ἐξ ἔδραι διὰ τὸ διπλο-

ματικὸν σῶμα καὶ τοὺς διακεκριμένους ξένους. Ἐν μέσῳ τοῦ ἀσυμμέτρου ἐκείνου κύκλου ὑπῆρχε τράπεζα, παρ' ἣ ἐκάθητο εἰς τῶν ὑπουργῶν ὁσάκις ἤθελε ν' ἀναγγεῖλη τι ἢ νὰ ὑποβάλῃ ἔγγραφα. Ὁ ἀριθμὸς τῶν πληρεξουσίων ἀνήρχετο εἰς 224, περιελάμβανε δὲ καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἐκ Ψαρῶν, Χίου, Μακεδονίας καὶ ἐκ Κρήτης, ὧν αἱ πατρίδες διετέλουν ἔτι ὑπὸ τῆς τουρκικῆς δεσποτείας. Οἱ πληρεξούσιοι ἦσαν, ὡς πάντες οἱ ἀνατολίται, ἐμπαθεῖς καπνισταὶ, καὶ εἰς μεγίστην ἐπομένως ὑπεβάλλοντο στέρησιν, ἀναγκαζόμενοι νὰ ἀπέχουσιν ἐπὶ πολλὰς κατὰ συνέχειαν ὥρας τῆς καπνοσύριγγος, καθότι δὲν ἐπετρέπετο ἐν τῇ συνεδριάσει τὸ κάπνισμα. Οἱ τοιμπουξήδες ὅμως τῶν πατέρων τοῦ λαοῦ, παραμένοντες ἔξω κύκλῳ τοῦ παραπήγματος, εἰσῆγον διὰ τῶν χασμάτων τῶν κακῶς προσηρμοσμένων σανίδων τὰ στόμια τῶν ἀνημμένων μακρῶν καπνοσύριγγων, οἱ δὲ τοὺς ἀνωτέρους σκάμους κατέχοντες πληρεξούσιοι ἐρρόφων οὕτως ἐξ αὐτῶν, στρεφόμενοι μόνον δεξιᾷ ἢ ἀριστερᾷ, καὶ πολλάκις οὕτω κυανὰ καπνοῦ ἔλικες ἀνέθρωςκον πυρὶ καίτου ἐκ μέσου τοῦ συνεδρίου. — Ἐκεῖ εἶδον τότε συνηγμένους πολλοὺς ὀνομαστοὺς ἐκ τῶν τότε δημοσίων ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος· τὸν Μαυροκορδάτον ὡς ἀντιπρόεδρον, τὸν Τρικουπην, τὸν Ζωγράφον, τὸν Ῥίζον ὡς ὑπουργόν, τὸν Ζαΐμην, τὸν Πολυζωῖδην, τὸν Δεληγιάννην. Ὁ ὠραῖος γέρον Πητρόμπεης ἐκάθητο ἐπὶ τινος ἐξεχούσης θέσεως, λευκοτάτην φορῶν ἐνδυμασίαν καὶ χρυσοκέντητον χωρὶς χειρῶν ἐπιστρίδα ἐκ πρασίνου ἐπικρόκου ἐπὶ τοῦ λευκοῦ τοῦ ἐπενδύτου, θωπεύων δὲ τὸν φοβερὸν τοῦ πολὺν μύστακα. Τὰ ὄπλα αὐτοῦ εἶχεν ἀποθέσει, ὡς καὶ πάντες οἱ ὄπλαρχηγοὶ, κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ παραπήγματος. Ἐν συνόλῳ ἐπεκράτει ἔτι τότε κατὰ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦλάχιστον τὸ ἐθνικὸν ἔνδυμα, τουτέστιν ἡ ῥουμελιωτικὴ ἐνδυμασία, τὰ νησιωτικὴν, ἢ τὸ μακρὸν τουρκικὸν καφτάνι τῶν προκρίτων, ὁ φραγκικὸς δ' ἐπενδύτης μεμονωμένους που καὶ οἰνοὶ ἐξ ἀνοχῆς ἐφαίνετο ἐν τῇ συνελεύσει. Οἱ ἀντιπρόσωποι ὠμίλουν ἰστάμενοι ἀπὸ τῶν θέσεων των, μετὰ μεγάλης ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον φυσικῆς εὐγλωττίας, καὶ κρατοῦντες τὸ κομβολόγιον, ὅπερ παρὰ τοῖς Ἑλλησι καὶ Τούρκοις δὲν χρησιμεύει εἰς προσευχὴν, ἀλλ' εἰς παιδιὰν μάλλον καὶ ἀπασχόλησιν τῶν χειρῶν, ὁσάκις αὐταὶ δὲν ἔχωσι τι ἄλλο νὰ κρατήσωσι.

Τὸ ἑσπέρας τῆς 29 Ἰουλίου (ε. ν.) ἑορτάζοντες οἱ Γάλλοι τὴν ἐπέτειον τῆς Ἰουλιανῆς ἐπαναστάσεως, ἔκυσαν πυροτεχνήματα ἐπὶ τινος ἐν Προνοίᾳ πλατείας. Ἦν δὲ τὸ θέαμα ἐκεῖνο τὸ πρῶτον βεβαίως τοιοῦτον ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἀγαμέμνονος, καὶ τὸ Ναύπλιον ὅλον ἦτο ἀνάστατον ὅπως τὸ ἴδῃ. Ὅτε οἱ πύραυλοι ἀθροοὶ ἀνετινάχθησαν εἰς τὰ ὕψη, χαρμόσυνος βόμβος διέδραμε τὰ πλῆθη, αἱ γυναῖκες δὲ ἰδίως καὶ

αί νεάνιδες ανεφώνουν ἐν ἀγαλλιάσει ὦραϊον
πράγμα! καὶ ἐκρότου τὰς χεῖρας.

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΟΝ ΚΑΛΕΝΔΑΡΙΟΝ

Ἰανουάριος.

Περὶ τὰς ἀρχὰς τούτου τοῦ μηνὸς ἡ ἡμέτερα
Γῆ εὐρίσκεται εἰσέτι πλησιέστατα σχεδὸν τοῦ
Ἥλιου, τουτέστιν ὑπὲρ τὰς 600,000 μιλίων ἐγ-
γύτερον ἢ κατὰ τὸν μῆνα Ἰούλιον. Φαίνεται δὲ
λίαν παράδοξον πῶς, ἐνῶ ἡ Γῆ εἶνε πλησιέστερα
πρὸς τὸν Ἥλιον κατὰ τὸν Ἰανουάριον ἢ κατὰ
τοὺς θερινούς μῆνας, τὸν μὲν χειμῶνα ἔχομεν
ψύχος, κατὰ δὲ τὸ θέρος θάλπος. Ἄλλ' ἐὰν κατὰ
τὸν χειμῶνα—ἰσταμένου τοῦ Ἥλιου τόσον πλη-
σίον ἡμῶν—διήρκει ἡ ἡμέρα ἐπὶ τοσοῦτον ἐφ' ὅ-
σον καὶ κατὰ τὸ θέρος, τότε ἡ θέρμανσις τῆς
Γῆς κατὰ τὸν Ἰανουάριον θά ἦτο πράγματι με-
γαλειτέρα ἢ κατὰ τὸν μῆνα Ἰούλιον· τοῦτο
δ' ἀκριβῶς συμβαίνει εἰς τὸ Νότιον ἡμισφαίριον,
οὐτινος οἱ κάτοικοι ἔχουσι θέρος ὅτε παρ' ἡμῖν
εἶνε χειμῶν. Παρ' ἐκείνοις λοιπὸν τὸ θέρος συμ-
πίπτει ὅτε ἡ Γῆ εἶνε ἐγγύτατα πρὸς τὸν Ἥλιον·
ἐπομένως ἐκεῖ ἀληθῶς ὁ Ἥλιος διαδίδωσι πε-
ρισσοτέραν θέρμανσιν ἢ κατὰ τὸ θέρος ἡμῶν. Ἐ-
περος δὲ λόγος τῆς μὴ πολλῆς θερμάνσεως τῆς
Γῆς ὑπὸ τοῦ Ἥλιου ἐν καιρῷ χειμῶνος εἶνε καὶ
ὅτι αἱ ἀκτῖνες τοῦ Ἥλιου πίπτουσι συγκριτικῶς
πλαγιώτερον ἢ κατὰ τὸ θέρος.

Κατὰ τὰς ἐσθρινὰς ὥρας τῆς 3 Ἰανουαρίου συμ-
βαίνει ἀξιοθέατον φαινόμενον, δηλονότι ἡ ἐπικά-
λυψις λαμπροτάτου τινὸς ἀστέρος ὑπὸ τῆς Σε-
λήνης. Ὡς γνωστὸν ἡ Σελήνη κινεῖται ἐν τῷ
οὐρανῷ ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἀνατολὰς ὑπὸ τοὺς ἀ-
στέρας. Ἐπειδὴ δὲ αὕτη εἶνε πλησιέστερα πρὸς
τὴν Γῆν ἢ οἱ ἀστέρες, συμβαίνει νὰ διέρχηται
ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἔμπροσθέν τινος αὐτῶν,
ὄνπερ ἐπικαλύπτουσα ἀποκρύπτει ἐπὶ τινα χρό-
νον ἀπὸ τῶν ὄψεων ἡμῶν. Ἐκ τῶν λαμπροτέρων
ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ τῶν καλουμένων ἀστέρων
πρώτου μεγέθους δύνανται νὰ καλυφθῶσιν ὑπὸ
τῆς Σελήνης 4 μόνον, τῶν λοιπῶν εὐρισκομένων
εἰς μέρος τοῦ οὐρανοῦ θόλου ἔνθα ἡ Σελήνη,
κατὰ τὴν περι τὴν Γῆν περιφορὰν τῆς, δὲν ἐξι-
κνεῖται. Εἰς τούτους τοὺς ἀστέρας ἀνήκει ὁ Βα-
σιλικὸς (Regulus), ὁ ὠραιότερος ἐν τῷ ἀστε-
ρισμῷ τοῦ μεγάλου Λέοντος, ὅστις καλύπτεται
ὑπὸ τῆς Σελήνης περὶ τὰς 3 ὥρας τῆς νυκτὸς
τῆς τρίτης Ἰανουαρίου.

Ὁ ἀστεροεῖς οὐρανὸς δέικνυται κατὰ τὰς νύ-
κτας τοῦ Ἰανουαρίου ἐν ὅλῃ τῇ μεγαλοπρεπεῖα
αὐτοῦ, ἐκτὸς ἐὰν βεβαίως τυγχάνῃ ἐμποδῶν νέ-
φος τι, ἢ τὸ φῶς τῆς Σελήνης καθιστᾷ τοὺς μι-
κροτέρους ἀστέρας ἀοράτους. Μεταξὺ τῶν κατὰ
τοῦτον τὸν χρόνον ὁρατῶν ἀστερισμῶν ἄξιος πα-
ρατηρήσεως εἶνε ὁ ἀστερισμὸς τοῦ Ὠρίωνος.
Οὗτος ἀποστέλλει τὴν νύκτα περὶ τὴν ἐνάτην

ὥραν πρὸς τὸ μεσημβρινοδυτικὸν μέρος· ἀνω-
τέρω δὲ πρὸς τὸ ἄκρον ἀναφαίνεται ὁ Ταῦρος
μὲ τὸν λαμπρὸν ἐρυθρὸν ἀστέρα του Ἀλδεβα-
ράν· ἔτι δυτικώτερον ἀπαυγάζει τὸ ἀστρῶν
σύστημα τῶν Πλειάδων, ἐν ᾧ ὁ δέξυδερχῆς δ-
φθαλμὸς δύναται νὰ διακρίνῃ 6 ἕως 7 σποράδας
ἀστέρας, ἐνῶ διὰ τοῦ τηλεσκοπίου τῶν ἀστρονό-
μων ὁρῶνται πλέον ἢ ἑκατὸν ἀστέρες διάφοροι
τὴν στίλβην. Ἐὰν δὲ τις ἀτενίζων πρὸς τὰς
Πλειάδας σκεφθῇ ὅτι ἕκαστος τούτων τῶν ἀ-
στέρων εἶνε εἰς ἥλιος ὅπως ὁ ἡμέτερος Ἥλιος,
καὶ ὅτι αἴτιον τῆς μικρᾶς αὐτῶν λαμπηδόνος
εἶνε τὸ ἄμετρον καὶ καταπληκτικὸν διάστημα
τὸ χωρίζον αὐτοὺς ἀφ' ἡμῶν, ὀφείλει νὰ πιεσθῇ
ὅτι ἔχομεν ἐνώπιον ἡμῶν ἐν μικρῷ τὴν εἰκόνα
τοῦ μεγαλείου Σύμπαντος, ἔνθα οἱ διεσκεδασμέ-
νοι ὑπὸ τῆς χειρὸς τοῦ Πλάστου ἥλιοι πορεύον-
ται πρὸ μυριάδων αἰώνων τὸν σταθερὸν καὶ ἀ-
μετάβλητον, ὠρισμένον δρόμον των.

Π. Κ.

ΔΗΜΩΔΕΙΣ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΓ. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΗΝΩΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Τὸ Γενάρη τὸ φεγγάρι, ἥλιος τῆς ἡμέρας μοιάζει.
Διὰ τὸ αἶθρον τῶν νυκτῶν.

*

Γενάρη μῆνα κλίθευ, φεγγάρι μὴ ζετάξης.

Ὡς γνωστὸν, ὅταν κλαδεύωσιν ἢ ἐνοφθαλμίζωσι
δένδρα οἱ ἡμέτεροι γεωργοὶ θεωροῦσιν ἐκ δεισι-
δαιμονίας ἀπαραίτητον νὰ συμβουλευθῶνται τὰς
φάσεις τῆς Σελήνης. Ἡ παροιμία διδάσκει ὅτι
τοιαύτη πρόνοια εἶναι περιττὴ κατὰ τὸν Ἰανουά-
ριον. Λέγεται καὶ ἄλλως:

Τὸν Γενάρη κόψε βέργα, καὶ φεγγάρι μὴ γυρεύης.

Καὶ:

Κόψε ξύλο τὸ Γενάρη
καὶ μὴ καρτερῆς φεγγάρι.

*

Ὅποιος θέλει νὰ βαμβακώσῃ,
τὸ Γενάρη νὰ ὀργώσῃ.

Διὰ τὴν σπορὰν τοῦ βράμβακος ὁ ἀγρὸς πρέπει
νὰ ἀροτριᾶται κατὰ τὸν Ἰανουάριον.

*

Τοῦ Γενάρη τὸ ζευγάρι,
διάβολος θεὸς νὰ τὸ πάρῃ.

Ἄνωφελῆς καὶ παράκαιρος εἶναι ἡ ἀροτρίασις
κατὰ τὸν Ἰανουάριον.

*

Ἄν τὰ Φῶτα φωτερὰ,
καὶ τὰ Λαμπρὰ σκοτεινὰ,
χαρὰ ἔς τὸν βοῦν καὶ ἔς τὸν ζευγᾶν.

Ἄν κατὰ μὲν τὴν ἐορτὴν τῶν Θεοφανίων ὁ
καιρὸς ἦ εὖδιος, κατὰ δὲ τὸ Πάσχα βροχερὸς,
τὸ ἔτος ἔσεται εὖφορον καὶ εὐτυχές.* Καὶ ἄλλως:
Καὶ τὰ Φῶτα φωτερὰ καὶ τὸ Πάσχα βροχερὸν,
ὄλος ὁ κόσμος χαίρεται καὶ ἡ Κρήτη καμαρώνει.